

[Steffensen]

nødvendig i disse afskrækkelses- og forsvarsstrategier, som også NATO er tilsluttet. Men målet må naturligvis være, at der opnås et forhandlingsresultat, som kan reducere og eventuelt helt overflødiggøre NATOs mellemdistanceraketbehov.

Som situationen tegner sig i dag, er udsigterne til et forhandlingsgennembrud i Genève ikke store. NATO-landene må derfor i givet fald vise den fornødne beslutsomhed med hensyn til den militære del af dobbeltbeslutningen, men vi finder det, ligesom udenrigsministeren, vigtigt at understrege, at dobbeltbeslutningen herefter fortsat står ved magt i sin helhed, og at målet fortsat er at opnå en mere stabil samlet kernevåbenbalance på et lavere niveau, sådan som der står i dobbeltbeslutningen.

Derfor finder vi det også afgørende vigtigt, at der fra NATO-ministermødet i december udgår en klar besked om, at NATO ønsker at fastholde dialogen mellem Øst og Vest, og at Genèveforhandlingerne må og skal fortsætte. Vi vil også anse det for betydningsfuldt, om ministrene ved samme lejlighed understreger, at NATO som en defensiv alliance naturligvis kun skal have den militære styrke, der er absolut nødvendig for at gøre afskrækkelses- og forsvarsstrategien troværdig, og at NATO tilstræber, at kernevåben indgår med mindst mulig vægt i denne strategi.

I FN-pagten siges det bl.a., at det er et mål at redde kommende generationer fra krigens svøbe, at bekræfte troen på de fundamentale menneskerettigheder, at skabe vilkår, hvorunder retfærdighed og respekt for forpligtelser kan opretholdes. Vi kan alle tilslutte os disse mål, om end vi ser forskelligt på, hvordan de bedst nås. Kristeligt folkeparti tror, at det bedst sker sammen med vore allierede i NATO og ved, at vi vedstår de forpligtelser, som vi dér har påtaget os sammen med dem.

Knud Lind (FP):

Debatten i dag om forhandlingerne om mellemdistanceraketterne i Genève har som så ofte førhen udviklet sig til en teknisk og matematisk debat om de 572 nye atomraketter.

Fredsmotivet glider mere og mere i baggrunden til fordel for regnestykker om, hvor

mange rakethoveder den type raket har, eller om franske og engelske raketter skal tælles med, eller hvornår en raket er opstillet. Er det første spadestik gældende, eller skal raketterne være fuldstændig affyringsklare? Nogle går så langt, at de sammenligner den problemstilling med husbyggeri. Den slags hypotetiske spørgsmål er med til at fjerne debatten fra hovedmålet, nemlig ønsket om en verden i fred. Selv socialdemokratiet er faldet i den grøft, når de ensidigt ønsker, at den ene part, NATO-ministrene, skal foretage en politisk vurdering.

Hvad er den reelle baggrund for opstillingen af NATOs 572 nye mellemdistanceraketter i Europa? Er det et ultimativt krav fra USA? Nej, bestemte ikke. Tidligere forsvarsminister McNamara har for nylig udtalt, at det ikke har nogen militær betydning for NATO, men udelukkende var et politisk ønske i Europa. Det var de socialdemokratiske partier, der havde et politisk trykbehov for at få opstillet raketterne. Det var de socialdemokratiske regeringer med hr. Helmut Schmidt i spidsen, der ville have et sikkerhedspolitisk venskabspant af USA i form af 572 mellemdistanceraketter. Venskabspantet rakte kun til mellemdistanceraketter. Hvorfor forlangte man ikke langdistanceraketter, som kunne nå både USA og Sovjet? NATO-venskabet rakte kun til mellemdistanceraketterne.

Der er en tvetydighed og en dobbeltbunthed både hos tilhængerne og hos modstanderne af a-våben. Man kunne f.eks. spørge tilhængerne, hvorfor de ikke foreslår opstilling af NATO-raketterne på dansk jord, f.eks. på Bornholm og ved København. Det er så nemt at være for opstilling af raketter, så længe det ikke er på dansk jord. Modsat må man konstatere, at modstanderne af NATO-raketterne mere eller mindre frivilligt er blevet misbrugt til ensidigt at tale imod USA og demonstrere mod den ene part alene.

Da fremskridtspartiet startede, var det et ægte fredsparti, som ønskede forsvarsudgifterne bragt ned til nul. Jeg betragter socialdemokratiets dagsorden, selv om den kommer 5 minutter i 12, som et ønske om ikke at opgive forhandlingerne. Jeg er sikker på, at alle ønsker a-bombetruslen fjernet; selv statsministeren ønsker det. Jeg vil derfor stemme for den socialdemokratiske dagsorden. Jeg be-